ŞAKA

— Her akşam köşkümüzün penceresinden konser dinliyoruz!..
— Münür'ün konserlerini mi?..
— Yok canım, sivri-sineklerin konserini!..

No 196

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

DEDİKODU..

— Kocası Zizi'yi nekadar sık gezdiriyor...
— Evet amma kendisi acaba nasıl geziyor..
— Herhalde çırçıplak!..

AÇ AVRUPADA..

— Yumurta ökçe bir ayakkabı aldım..
— Tevekkeli değil, onun için peşine her gün bir sürü insan takıyorsun!..

Kıskanç koca — Kuzum, şu ekin istifini el birliğiyle kaldıralım.. Belki karımla sevgilisi oraya saklanmışlardır..

— Nafile uğraşma, müdürün soyulacak bir şeyi kalmamış..
— Nereden anladın?..
— Baksana.. daktilosu rujunu yere düşürmüş!..

— Demek yakında tımrahaneye baş gardiyan olacaksın!..
— Evet karıcığım, şimdiden kendimi alıştırıyorum!..

Sene: 4, Cilt: 8, No. 196

Şaka

Her hafta Salı günleri
çıkar Edebî Mizah Gazetesi

Sahibi:
A. CEMAL ERKSAN

İdarehane:
İstanbul: Ankara Caddesinde No. 71
İkinci kat, hususî daire
Telefon: 21649 ● Posta kutusu: 361
Telgraf: İstanbul Şaka.

Salı — 1 Ağustos 1944

Fiyatı: 15 Kuruş

Abone şartları:
Türkiye için seneliği 750, altı aylığı 375, üç aylığı 190 kuruştur. Yabancı memleketler için seneliği 12, altı aylığı 6 liradır.

ŞAKADAN FELSEFELER

● Candan gelmiyen bir şeyin kalbe ulaşması mümkün değildir.

● Tahkirin de samimî olanı vardır. Seven kadının kendine hâkim olmadan söyledikleri...

● Anlamadığımız şeyler bize daima büyük görünür.

● Saadeti dışarıda arayanlar lüzumsuz bir yorgunluğa katlanmaktan başka bir şey yapmazlar. O, bizim içimizdedir.

● Kadın dövülmeyi müsamaha ile karşılayabilir, fakat hakareti asla!...

● Kadın gözü ile görür, kalbi ile hüküm verir.

● Eski bir sevgiliden ayrılmak, yeni bir sevgili bulmaktan çok daha güçtür.

● Sır saklamak, hakareti hazmetmek, ve hayatı iyi kullanmak dünyanın en güç şeyleridir.

ACABA?...

Erkek — Neden sandalınızın küreklerini almadınız?..
Kadın — Daha pek yenisiniz, size çektirmemek için!..

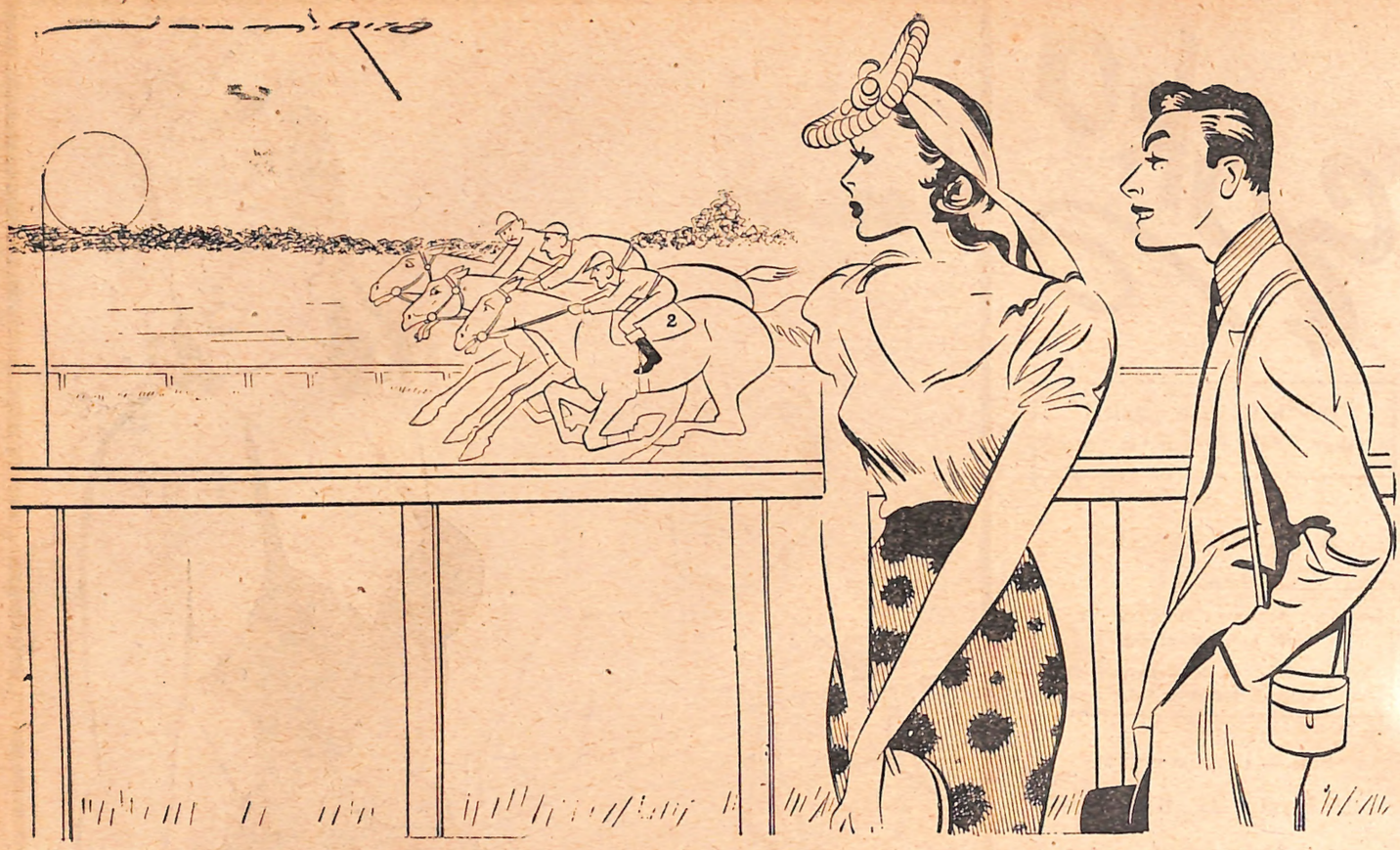

Erkek — Geçen hafta kalbinizi kazanmıştım, bu hafta niçin bana darıldınız?..
Kadın — Ne yapalım, at yarışları bu, geçen hafta kazanan bu hafta kaybediyor..

HAFTANIN AKABI

ORANGOTAN VE GARSON

★ Geçen Büyük Harbin insan kaybı makineye büyük bir inkişaf vermişti. Bu harbin kayıpları ise hayvanları insan yerinde kullanmak neticesini doğurdu: Hindistanda orangotanlar garsonluk ediyor. Bu havadisi işittiğim zaman, Hindistanlılara imrendim. Çünkü orada insan kadar tertipli ve servise vakıf garsonlar var. Halbuki bizde orangotana benzer garsonlar hiç de nadir değil... Değil mi? Garson orangotanlar ve orangotan garsonlar... Hey gidi dünya hey!.

●

TABANCALI ALIŞVERİŞ

★ Adamcağız manavdan alışveriş ederken dinden imandan çıkmış, en nihayet iş tabancaya dayanmış. Elbette... Bıçak kemiğe dayanınca alışveriş de tabancaya dayanır. Daha muharebe başlamadan evvel, İstanbulun en mühim semtlerinden birinde bir manav, çıraklarına iki yüz elli, iki yüz, yüz elli lira aylık veriyordu. Şimdi tabii fevkalâde haller dolayısile kimbilir ne kadar zam da yapmıştır. O zaman o manava çırak olamadığıma hâlâ yanarım. Çırağına o parayı verebilmek için müşterisini kimbilir sırık domatesi kazıklarile mi kazıklıyordu nedir?.

Tabancalı müşteriyi hiç ayıplamam! Böyle manava öyle müşteri gerektir. Malûm ya:

Muktezâyı hükmü kanunı tabiat böyledir
Düşmek üzre yıldırım ekser muallâ tâk arar

. . . . . .

Herkese gelmez belâ, erbâbı istihkak arar!

●

TREN BORSASI VE YANGINI

★ En nihayet trenlere de el attı. İzdihamdan faydalanmak istiyen bazı açıkgözler aldıkları tren biletlerini yüksek fiyatlarla satarak bir tren karaborsası vücude getirmişler... Besbelli artık seyahat etmek de zenginlerin harcı... Canını yakmak için, karaborsacılar, yolculuk halinde bile insanı rahat bırakmıyacaklar... Fakat bu hırs ve harareti nihayet onların da canını yaktı: Trenin birinde yangın çıktı. Sebebini öğrenemedim ama, karaborsacılardan etekleri tutuşan biri yüzünden olduğunu tahmin ediyorum...

●

65 BİN LİRAYA ÇÖPÇÜLÜK

★ İstanbul şehrinin çöpleri de az buz değil ha... Bu çöpleri denize dökmek için belediye 65 bin lira teklif etmiş de kimse bana mısın demememiş. İnsaf. Yeryüzünde hangi çöpçü senede 65 bin lira kazanır? Müteahhitlere şaştım. Çünkü, şehirli zaten çöpünü, vapurdaysa denize, evdeyse sokağa atıyor. Açıktan 65 bini ne diye reddetmeli?

●

EDEBİYAT ANKETİ

★ Artık muhakkak sulh olacak. Hem pek yakında. Buna neden mi hükmediyorum? Anlatayım.

Malûmdur ki, ciddî harp tehlikeleri karşısında dünyanın her memleketi ister muharip olsun ister bitaraf, bazı tedbirler alır ve bu meyanda da hâdiselerin gidişini dörtgözle takip eder, hattâ diğer meselelerle hemen tamamen alâkasını keser. Bu DİKKAT de efkârı umumiyenin aynası olan gazetelerin muhteviyatından anlaşılır. Aksi ise artık hayat memat meselesi olan harbe karşı dikkatin gevşemesi demektir ki bu, elbette sulh ihtimallerinin yüzde yüze yaklaşmasından ileri gelen bir emniyete dayanır. Şimdi bakın bizim gazetelere: Bir tanesi yalnız cinsî münasebetleri tasvir eden bir roman tefrika eder, bir diğeri havaiyattan bahsederken bir sabah gazetesi de edebiyat anketine başladı. Şimdi insafla düşünelim. Harp zamanında olsak, edebiyat anketile mi uğraşırız ? Bundan dolayı tekrar ediyorum: Sulh yakındır!.

Şakacı

ZORAKİ HASTA...

İKİ PERDELİK KOMEDİ

— BİRİNCİ TABLO —

ZEKİ — Müsaade eder misiniz gireyim?

NECLÂ — A... A... Demindenberi peşimden gelmeğe sıkılmadınız, bir de evime mi gireceksiniz?.

ZEKİ — Ne yapayım, mecburum..

NECLÂ — Hiç de böyle şey görmedim... Ben evli kadınım ayol...

ZEKİ — Daha âlâ ya... Kocanızı tanırım...

NECLÂ — Kocam var diyorum...

ZEKİ — Bütün evli kadınlar öyle derler.

NECLÂ — Sizin işiniz yok mu?

ZEKİ — Var: Buraya girmek...

NECLÂ— Terbiyesiz.. Şimdi kocam gelirse görürsün...

ZEKİ — Görürüm elbette... (Arkasından içeri girer.)

NECLÂ — Dişlerinizi birer birer söker...

ZEKİ — Ben de onun için geliyorum ya zaten...

NECLÂ — Hasta mısınız? Kocam dişçidir...

ZEKİ — Öyle gibi..

NECLÂ — Evet ama, siz onun vizitasını veremezsiniz..

ZEKİ — Neden, çok mu pahalı?

NECLÂ — (Mağrur) Elbette.. Bir dişi on beş liraya söker. Tedavi için yirmi beş, dolgu için elli alır...

ZEKİ — Vay vay vay... Öyle ise müşterisi az olmalı...

NECLÂ — Kim demiş. Baksanıza buraya bir kere? (Defetri gösterir.)

ZEKİ — (Okuyarak) On beş haziran. Diş çekme on beş lira... On altı haziran apse banyosu yedi lira...

NECLÂ — Gördünüz mü?

ZEKİ — Gördüm. Demek senede aşağı yukarı birkaç bin lira kazanır?

NECLÂ — Birkaç bin liranın lâfı mı olur ?... Sen bizi ne sandın?

ZEKİ — Hiçbir şey sanmadım; ama şimdi anlıyorum...

— İKİNCİ TABLO —

ALİ — (Girerek) Kim o bekleme odasındaki adam karıcığım?.

NECLÂ — Çapkının biri. Sokakta peşime takıldı. Eminim hiçbir şeyi yok, sırf benimle konuşmak için buraya kadar geldi. Dişini çektirecek.

ALİ — Bir sökeyim de görsün... Bak sana ne aldım...

NECLÂ — O, beğendiğim yüzüğü mü?.. Sen ne iyisin...

ALİ — Ne yapalım, eskisi gibi sinek avlamıyoruz artık...

NECLÂ — Yüzük avlıyoruz.. Değil mi?..

ALİ — Çağır şu herifi bakayım, bir göreyim...

(Neclâ çıkar, az sonra girer.)

NECLÂ — (Elindeki zarfı uzatarak) Adam yok. Bir mektup bırakmış sana...

ALİ — (Açıp okur) Eyvah!. Mahvoldum. Ne yaptın Neclâ!..

NECLÂ — (Masum) Ne yaptım?..

ALİ — Dinle de anla:

«Sayın bayım!

Sizi kaç defa aradımsa bulamadım. Fakat bu defa muhterem eşinizle görüşerek şimdiye kadar yaptığınız beyanın yanlışlığını tesbit ve defterlerinizi gözlerimle görerek senelik gelirinize uygun bir vergi tahakkukunu temin ettim. Muhterem eşinize müteşekkirim. Hakkınızda vergi kaçakçılığı ve yanlış beyan maddelerinden tahkikat açılacağını tebşir eder, saygılarımı sunarım.

Maliye tahakkuk memurlarından:

Zeki»

— Perde —

YENİ DOKTOR VİZİTALARI..

Doktor — Hastaya yeni bir kriz mi geldi?..
Müşteri — Evet doktorcuğum, kapıdan girer girmez duvardaki tabelâ gözüne ilişti..

PAZAR GEZMESİNDE:

— Aaa!.. Sen daha Büyükadayı görmedin mi?.. Orası cennet gibidir azizim!..

— Aman bırak Allasen!.. Bu vaziyette gittikten sonra Hayırsız-ada bile bana cennet gibi görünüyor.

ORHAN URAL'IN YENİ KARİKATÜR ALBÜMÜ

Sanatkâr arkadaşımız Orhan Ural çok beğenilmiş siyasî ve içtimaî karikatürlerini bir araya toplayarak beş renkli bir kapak içinde pek yakında 4 üncü albümünü çıkaracaktır.

Sizi saatlerce gülmekten katıltacak ve düşündürecek zarif nüktelerle süslü bu albümü okuyucularımıza şimdiden tavsiye ederiz.

— Tıpkı peri kızı gibi değil mi?..

— Evet amma, çarpmasından korkuyorum!..

Erkek — Demin denizde yüzerken seni bir türlü tanıyamadım!..
Kadın — Tabiî, çıktıktan sonra makiyajımı tazeledim...

GÖSTERME!..

Ey güzel kız!.. Çöl gibi yıllardır gönlüm kurak;
Bu sonsuz dileğimi yüreğimde saklarım:
Bir içim su busene susadı dudaklarım;
Dudağını gösterme!..

★

Tanrı nasıl yaratmış?.. Bunu ederim merak:
Pembe atlasa benzer.. Lekesiz ve gergindir..
Çukurları görmeyim: tülü yüzüne indir..
Yanağını gösterme!..

★

Ceylân koşuyor sandım.. Yürüyüşün ne kıvrak..
Şekli gözümden gitmez bu en güzel yerinin:
Çorabından taşıyor aydınlığı derinin..
Bacağını gösterme!..

★

Göğsünde uyumayım, beni kolundan bırak:
Gerçi sensin küçüğüm, sensin biricik yavrum;
Fakat ben çocuk gibi atılmak istiyorum,
Kucağını gösterme!..

★

Yazan :
Necdet Rüştü

Parmakların olmasın artık saçımda tarak..
Ne hoş.. On mum ucunu on alev sarmış gibi..
Yahut kızıl kanımdan henüz çıkarmış gibi..
Tırnağını gösterme!..

★

Bu ılık cennet bağı bana olmasın durak;
Ah.. razıyım toprağa, asla girmeyim ona:
Kerem gibi yanmakla erer hayatım sona..
Yatağını gösterme!..

★

Hayır.. deli olmayım onları okşıyarak:
Benziyor mini mini, ak tüylü güvercine;
İkisi de sığacak avucumun içine..
Ayağını gösterme!..

★

Sözlerime inanma.. duramam senden ırak..
Evet.. Hepsini göster.. benimsin bugün, yarın..
Fakat, kavuşamayız: Aman.. bana yolların
Uzağını gösterme!..

Necdet Rüştü EFE

Kadın — Florya'da bol bol kaçak francala satılıyormuş.
Erkek — Tabiî satılır, kızarmış piliçler ne ile yenecek?

— Vay canına, tevekkeli doktorlar denizin faydası büyüktür dememişler...

GENÇ KIZLAR HANGİ ERKEĞİ BEĞENİRLER?

TOHAF ADAM!..

Yazan: Cemil Cahit CEM

O zamanlar dördümüz de ona vurgunduk. Çok mu güzeldi? Şimdi hatırlıyamıyorum. Fakat herhalde ilk bakışta insana kendini fevkalâde beğendirebilecek, empoze edecek bir tipti. Sonra da hudutsuz derecede kibardı.

Babası sefirmiş. Memuriyet icabı Avrupanın dört bir köşesinde gezmiş. Ailesini ve kızını da beraberine almış. Şükûfe, bu çeşit bir terbiyenin züppeleştirmediği; bildiği bir sürü lisanın şımartmadığı, olgun kafalı bir genç kızdı. İncecik bir endamı vardı ve onunla dansetmek saadetine eriştiğim zamanlar, kucağımda hemencecik kırılacak bir Sevr vazosu tutuyormuş gibi, canını yakacağım diye korkardım.

Tesadüfen biz mi onun muhitine sokulduktu; yoksa o mu aramıza düştü! Şimdi bilemiyorum. Muhakkak olan taraf, bir gün hep birlikte onu görüşümüz ve hep birlikte vuruluşumuz oldu.

Hayal kurmak ayıp değil ya!. Üç arkadaşım gibi ben de Şükûfenin etrafında dolaşan pervaneler arasındaki yerimi kendi kendime belirtmeğe uğraşırdım. Gerçi Hüsnü, mühendisti. Parlak bir istikbale namzetti, zeki ve yakışıklı bir delikanlıydı; lâkin mücessem bir rakkam heykeliydi kâfir. İnsana bakarken bile, vücudünün enini boyunu ölçüyormuş gibi hesaplıyan nazarları vardı. Şükûfe kadar rakkamlardan kaçan bir kızın onu beğenebileceğini hiç sanmıyordum.

Celâle gelince avukattı. Anadan doğma bir Şerlok Holmes tipi olduğuna yemin edebilirim. Her işin, her sözün ve her hareketin altında birtakım gizli sebepler ve hukukî âmiller aramak manisine kapılmıştı. İyice düşünüp taşınmadan yanında bir lâf etmeğe imkân yoktu. Hemen bu lâkırdının doğurabileceği neticelere dair hukukî bir konferans dinlememek imkânsız olurdu. İyi kazanıyordu ama, davadan ve cezadan başka lâf etmesini bilmiyen bir adamın Şükûfe için cazip olamıyacağını muhakkak sayıyordum. Sonuncu rakibim Abdurrahmandı. Babası tüccar olduğu ve çok iyi kazandığı için avuç dolusu para harcıyordu. Ne çare ki ağzını açabilecek kıratta biri değildi. Herkes söylerdi ve o, alık alık dinlerdi. Onu hesaba bile katmıyordum.

Zaten Şükûfenin de paraya ihtiyacı yoktu. Zengindi.

Bu hesaba göre ortada kala kala bir ben kalıyordum.

— Bayım bunlara «Yeni Dünya» karpuzları derler, şeker gibidir.
— Evet amma, şimdi bunların tadı kaçtı, yalnız kan kırmızı çıkıyor!...

Gerçi zengin değildim, fakat anlattıklarımı herkese, hattâ Şükûfeye de dinlettirebiliyordum ve bir kadını oyalamak hususundaki marifetlerimi başkalarında bulamıyacağına da emindim. Zaten genç kızın da en ziyade beni aradığı, bir hakikat değil miydi? Dört arkadaş arasında en fazla sempatiyi bana karşı gösteriyordu. Yoksa bana mı öyle geliyordu? Hani bir nalıncı keseri hikâyesi vardır ya!..

Pardon, bizim kafileden, hep dört kişi diye bahsettim ama, bir beşinci daha var: Tevfik.

Maamafih onu hesaba katmamak daha iyi. Çünkü mânasız. yılışık, sırnaşık ve her yerde antipatik bir tipti. Şükûfe bile kaç defa, Tevfik'i hiç sevmediğini, hattâ mümkünse ondan habersiz gezmemizi apaçık söylemişti. Bu bakımdan onu hesaba katmamakta haklıydım.

Artık dördümüzün, Şükûfenin gözüne girmek için nasıl bir yarışa girişmiş olduğumuzu gözle görmemeğe imkân yoktu. Bu yarışın sonunda kimin birinci geleceğini, yalnız biz değil, bizi tanıyanlar da merak ediyorlardı.

Bir akşam, Şükûfe ile buluştuğumuz vakit, onu gayet asabî gördük. Lâkırdıya nasıl başlıyacağımızı kestiremeden bir an duraladık. Sonra Celâl. o günkü bir davadan bahis açtı. Kızın alnı kırışınca Hüsnü, yeni bir köprü projesine geçti. Şükûfenin başının ağırdığı iddiası onun da ağzını kapattı. Ben bir roman lâkırdısı aştım. Olmadı. Nihayet söz Abdurrahmana düştü ve sordu:

— Ne oldu size böyle? Neden canınız sıkıldı?

Genç kız, birden coştu:

— Bugün canımı sıkacak bir şey oldu. İstanbula inmiştim. Sizin o Tevfikle karşılaştık.

Hep, alâka kesilmiştik. Genç kız, patlar gibi:

— O ne sırnaşık, ne yüzsüz adam öyle?. dedi. Yolda peşime takıldı ve bayağı bayağı bana ilânı aşka kadar gitti..

Abdurrahman kızmıştı:

— Alçak herif! dedi.

Celâl de içerledi:

— Hayasız!

Hüsnü de söylendi:

— Ölçüsüz adam!

Mırıldandım:

— Cidden garip!

***

İki hafta kadar Şükûfeyi görmedik. Sonra bir gün bana Şükûfenin evlenmek üzere olduğunu haber verdiler. Yüreğim cızzetti ve hemen kendisini aradım, buldum, sordum.

Güldü:

— Evet! dedi. Evleniyorum.

— Kiminle? dedim. Hüsnü ile mi? Yoksa Abdurrahmanla veya Celâlle?.

Yine güldü:

— Hayır, dedi, Tevfik'le!

— Efendim?!! Hani o alçak, hayasız, ölçüsüz...

Sözümü kesti:

— Onları sizler söylediniz.. Ben yalnız sırnaşık ve yüzsüz dedimdi. Fakat çok eğlenceli ve komik bir adam.. Bir kadını, mükemmelen oyalıyabilir!. Öyle değil mi?

— ?!

Cemil Cahit CEM

MANZUM ROMAN

— 18 —

Yazan: Necdet Rüştü EFE

MUKADDES YALAN

Aradan keder dolu uzun seneler geçti.
Nevinciğin başından sormayın neler geçti:
Artık büyük hanımın kabul oldu duası,
Tasası hiç kalmadı, tükendi bütün yası,
Kuruttu yaşlarını, buldu rahat yerini:
O; toprağa uzanıp, kapattı gözlerini.
Nevin'in babası da takip etmişti onu:
Dertli adamcağızın geldi ömrünün sonu.
Bir akşam eve geldi dadının oğlu Ali,
Dedi:
— Artık büküldü anacığımın beli,
Yanıma alacağım; rahat etsin bir parça..
Sizin evde oturdu gerçi anam yıllarca,
Tırnakla et oldunuz.. Fakat ayrılsın biraz;
Ölesi misafirlik.. Bu kadar da olmaz!.
Yine arada gelir!...

Hazin oldu ayrılık:

Gözyaşları döküldü kalblere ılık ılık,
Sarılıp öpüşüldü:

— Allah selâmet versin,

Oğlun, son yıllarında, rahat yüzü göstersin,
Evinin sahibi ol.. Seç köşe minderini,
Bahtiyarlıkla geçir yuvanda günlerini!..
Yaşlı kadın ağlıyor:

— Beni arayın sık sık!..

Ali araya girdi:

— Anne!.. Uzatma artık;

Gurbet yolculuğu mu?.. Ne bu gözyaşı, keder?.
Evlâdının evine insan böyle mi gider?..
Sıkılınca gelirsin.. Yine buluşmak kolay:
İki adımlık yoldur; Bağdat değil Aksaray!..

Nevini basa dursun bağrına yaşlı dadı,
Genç kızın annesile Ali başbaşa kaldı,
Dedi:
...
— Biraz oturun.. Size bir çift sözüm var:

Bana, merhum anneniz bakmıştı uzun yıllar,
Masraftan kaçınmadı kendi evlâdı gibi.
Zaten herkese karşı sevgi doluydu kalbi!..
Büyük hanımefendi âlicenaptı fazla,
Küçük yaşımdanberi beni büyüttü nazla:
İlkmektepte okuttu, şefkatle aldı ele..
Fakat, ben okumadım.. O da başka mesele!...

Bir lâhza gülüştüler.. Yine başladı Ali:
— Alacaklı ölse de, yine borç ödenmeli;
Merhuma borcum vardı benim iki bin lira,
Henüz konak yanmadan alınmıştı bu para!..
Sermayeyi o verdi açıyorken dükkânı..
Ah.. Toprağı nur olsun; cennete gitsin canı..
Ne cömert bir hanımdı.. Sayesinde iş tuttum.
Fakat sanmayınız ki bu borcumu unuttum;
Ne gün vermek istesem; almazdı, reddederdi,
«Hele işini büyüt; sonra verirsin..» derdi.
Nihayet ölüp gitti.. Parayı veremedim:
Borcu ödeyemedim, murada eremedim!..
Şimdi onu getirdim.. Hakkınızdır, alınız;
Nevine çeyiz olsun.. Bu para öz malınız!..

Ali, bunu söyleyip, çıkardı paraları;
Nezaketle bıraktı bir köşeye tomarı:
Tamam iki bin lira.. Kadın şaşırdı:

— Fakat?!..

Ali atıldı:

— Lâf yok.. Yüreğim etsin rahat,

Yahu!.. Borç ödenmez mi?.. Nasıl açtık dükkânı?..
Zorla dolandırıcı yapacaklar insanı!..
İsterseniz almayın.. Ben bırakıp giderim..
Ooh!.. Borcumu ödedim.. Kalmadı hiç kederim!.,

Bizim atalarımız - nurlar içinde yatsın -
Derlermiş: «Fakirlere zenginler el uzatsın..
«Fakat bu yapılmazsa Türk usulü bozulur:
«Alan mahçup kalmasın, veren olmasın mağrur.»
İşte yiğit Ali de yardım etmek istedi:
«Belki kabul etmezler.. Yalan söyleyim..» dedi.
Bu helâl süt emmiş genç, bu iyi kalbli insan,
Eski bir borç masalı uydurdu zekâsından
Mukaddes yalan» konur şüphesiz onun adı:
Veren mağrur olmadı, alan mahçup olmadı.
Azılı bir apaştı halbuki bunu yapan:
Kafayı tütsülerdi.. Kızarsa çıkardı kan..
Eski külhanbeyiler işte böyle cömertti,
Haram, hile bilmezdi.. Temiz kalbliydi, mertti.

Dadıyı bekliyordu kapıda otomobil,
Ali pek neş'eliydi:

— Anne!.. Bunu iyi bil:

Seni götürmüyorum ben Aksaraya gelin!..
Büsbütün laçka oldu artık ayağın, elin,
Vidaların gevşedi.. Çok beklettik şoförü!..
Ermeni gelinine döndün..

— Elinin körü!..

Vidaların gevşedi.. Çok beklettin şoförü!..
Bir korne.. Fort atıldı bozuk, çamurlu yola.

— Daha var —

KARA DAVUT

Nizamettin Nazif'in büyük tarihî romanı. Babacan Kitabevi tarafından form aforma neşrerilmektedir. Dört forması satışa çıkarılmıştır. Kara Davut, onbeşinci asır Anadolu Beylerini köy köy, kasaba kasaba dilaşan maceranın kahramanıdır. Bizans ve Trabzon mparatorluklarının son günleri. En büyük kahramanlıklar ve en ihtiraslı aşklarla dolu bir eser. Tavsiye ederiz.

★★ Büyük Aşk ve İhtiras Romanı ★★ Yazan: Hikmet Faridun ES ★★

— 10 —

— Evet... Bendeki bu değişiklik... diye yeniden söze başlarken arkasından bir ses işitildi:

— Macit!..

Bu bir erkek sesi idi. İkisi birden dönüp baktılar. Macit:

— O.. Vamık Vanda... dedi.

Rezzan büyük bir alâka ile doğruldu. Vamık Vanda ha!.. Romancı Vamık Vanda öyle mi?.. Genç kızlığının romancısı!.. Genç kızlık rüyalarını kuran adam!.. İşte 18 yaşındanberi canının istediği hayalleri kendisine gösteren, istediği heyecanları kendisine tanıttıran erkek!.. Onun bütün eserlerini satır satır değilse bile bahis bahis bilirdi ve bütün dünyayı Vamık Vanda'nın hayalden kurduğu iki ışıklı sütunun arasından seyrederdi:

Vamık Vanda'nın kendi üstündeki tesiri muhakkak ki babasının tesirinden çok fazla idi. Çünkü bütün hislerini, Amerikan unundan yapılmış beyaz bir hamur gibi, bu adam, sihirbaz parmakları ile yoğurmuştu. Başının içinde, kalbinin içinde tahliller yapılsa orada Vamık Vanda'nın parmak izleri kolaylıkla görülebilirdi.

Bunun için Rezzanın meşhur romancı ile ilk karşılaşışı çok heyecanlı oldu.

Vamık Vanda kendisini hiç de hayal yıkımına uğratmamıştı. Onu tamamile tahayyül ettiği gibi buldu. Hattâ belki de düşündüğünden biraz daha genç...

Kadınların bayıldığı bu adamın şakakları beyazlaşmış. saçları, uzun boyu ve hiç spor yapmadığı halde hakikaten güzel, gösterişli bir vücudü vardı. Lâkin mühim olan gözleri idi. Bunlar güneşli, pırıltılı, ışıklı, son derece zeki ve şaşılacak kadar alaycı gözlerdi.

Daha uzaktan konuşmalarından iki erkeğin biribirlerile gayet içli dışlı arkadaş oldukları anlaşılıyordu.

Vamık Vanda buraya birdenbire habersizce gelmişti.

Muharrir, bahçenin kapısına kadar gitmek zahmetine katlanmadan, tahta parmaklığı atladı. Yanlarına yaklaştı. Rezzanla karşılaştığı zaman hafif bir şaşkınlık halini saklamağa lüzum görmedi. Hayran ve anlıyan bakışlarla ve teklife, takdime hacet görmeden bir iskemleye oturdu. Macit Pamukel Rezzanla onu biribirine usulen takdim etti.

Genç adam muharriri fevkalâde sevdiği halde, şu anda ona fena halde içerlediği gözlerinden belli idi. Zira Vamık Vanda kadın meselelerinde tek ve en tehlikeli rakip görürdü. Başkasının rekabetine de tenezzül etmezdi.

Fakat bu Vamık Vanda yok mu?. Kendisi ne zaman çok güzel bir kadına yaklaşsa hemen o da aralarında bitiyordu. Ve hayret edilecek kadar zeki, alaycı gözleri, sihirbaz dili ile herkesi kendisine meftun ediyordu.

İşte şimdi de Macit Pamukel kıravatına taktığı nadide inciden daha emsalsiz addettiği bu 19 yaşında - macerası dillerde dolaşan - bir gecelik kadına, bu pırlantalar içindeki insanın nefesini kesecek derecede güzel, baş döndürücü mahlûka en ılık kelimelerini söyliyeceği anda Vamık Vanda yine ortada belirivermişti.

Daha ilk hamlede muharrir sözün, konuşmanın merkezini kendine çevirmeği bildi.

Rezzan hayran, durup onu dinliyordu. Ve hakikaten de dinlenilmiyecek gibi değildi. Erkek akla gelmiyecek derecede güzel ve biraz da acayip konuşuyordu. Lâkin bu acayiplikte, bu delice fikirlerde kanıksanamıyacak kadar fazla bir şiir güzelliği vardı.

***

Şaşılacak derecede çabuk ahbap oldular. Kendilerini uzaktan görenler onları kız - erkek karışık mektoplerden birinde dostluk temellerini atmış üç eski kollej arkadaşı sanırdı. Otelde bazıları onlara «üçüzler», bazıları «genç müselles», bazıları «güzel üçgen», bir kısmı da «saç ayağı» adını takmışlardı. «Üçüzler» biribirlerinden hemen hemen hiç ayrılmıyorlardı.

Tabiî Rezzanın Ferhatla meşgul olduğu saatler bunun haricinde idi. Fakat yaşlı hasta uzun zamandan beri karısına mütemadiyen:

— Biraz gez, biraz dolaş. Biraz eğlen... Sen de hasta olacaksın !..

Diye ısrar ettiği için Rezzanın avunmasına pek memnun oluyordu.

Ferhat hakikaten garip adamdı. Yarı ölüm anında bile etrafını neşeye, hayata bağlamak istiyordu. Yanında bir çiçek, bir genç kadın görmek onun için büyük bir zevkti. Lâkin bu 19 yaşındaki güzel kadının gözlerinde en küçük bir melânkoli bulutu bile görmek istemiyordu. Zaten öğleden sonra üç saatlik bir uyku kürü vardı ki, bu sırada eter kokulu otel odasında Rezzanı da boş yere hapsetmeğe kat'iyen yüreği razı olmuyordu. Kendisi her gün değiştirilen ve keten örtülerinin ütü çizgileri belli olan yatak çarşafının üzerine uzanırken karısına:

— Benim için de bol bol gez... Akşam üstü dönersin.. Beni memnun etmek için bol bol eğlen... diyordu.

İşte bu saattlerde üçüzler bazan büyük gezintiler yaparlar, hattâ dağlara çıkarlardı. Bazan da otelin önündeki büyük tarasta tavla oynarlardı. Yahut arkadaki gölgeli koruda gezerlerdi.

Onları görenler kendilerine hep üçü kol kola olduğu halde rasgelirlerdi. Zaten isimleri de bundan «üçüzler» diye çıkmamış mı idi?..

Rezzan daima ortada yürür ve iki arkadaşının koluna girerdi. Genç kadın içinde, kendisinin de ayıpladığı, tuhaf bir hafiflik duyuyordu. Oteldeki birçok güzel kadınların iskandal çıkaracak kadar başlarını döndüren bu iki erkeği iki koluna takıp, onlara - hem de aşk bakımından hiçbir ümit vermeden - istediğini yaptırmak son derecede hoşuna gidiyordu.

Bilhassa bu iki erkeğin kendi yanında bütün ötekilerini, âdeta etrafı unutmaları hakikaten pek garipti. Bu vaziyet kadınlar arasında âdeta bir haset havası yaratmıştı. «Nahide Hanımefendi» parlamağa her an hazır iki ayaklı, canlı bir barut deposu halinde dolaşmakta idi. Nazan onların grühuna girmek için manevralar yapıyordu.

Onların arasına katışmak istiyen daha bir iki şık, genç, güzel kadın vardı ama üçü o kadar kafadar olmuşlar, öylesine anlaşmışlardı ki mini mini kulüplerine başka hiçbir aza kayıt ve kabul etmiyorlardı.

Rezzan dostlarını kendisine o derece yakın buluyordu ki, mektepte bile hiçbir kız arkadaşile bu derece samimî olduğunu hatırlamıyordu. Biribirlerini sadece isimleri ile çağırıyorlardı. Hep birlikte denize giriyorlar, suyun içinde o büyük halk topluluklarına cilt cilt kitaplarla dersler veren Vamık Vanda haylaz çocuklar gibi ne çılgınlıklar yapıyor, hattâ denizin dibine dalıp Rezzanı bacağından çekerek ona çığlıklar attırıyordu.

— Devam edecek —

— Plâj levazımı satan mağazaların vitrinlerine neden hep böyle can kurtaran simidi koyuyorlar?..
— Müşterilerin boğulmak korkusunu gidermek için!...

7000 SENE EVVEL

Meşur âlimlerden Dr. Huber, biranın tarihi hakkında yazdığı bir eserde, milâttan 5-6000 sene kadar evvel başlıyan Keldanî medeniyetinde biranın büyük bir yeri olduğunu söylemektedir. Bazan yalnız arpadan, bazan da arpa ve baharattan imal edilen biranın kadınlar ve işçiler tarafından çok içildiğini yine bu âlim anlatmaktadır. Yapılan bir hafriyatta bulunan on mezarın, bira imalâtını gösteren kabartmalarla tezyin edildiği ve kabartmalar yanyana getirilince imalâtın bariz bir surette görüldüğü de aynı âlim tarafından nakledilmektedir.

OOO

BU GÜN İÇİLEN BİRANIN 7000 ŞENELİK MAZİSİ VARDIR

Bira besler, serinletir, neşe verir

Çilli, sivilceli ve lekeli bayanlara hitap ediyorum.

Kurtuldunuz, sevininiz..

Neden diyeceksiniz? Bu pek tabiî hakkınızdır.

Evet artık yüzünde sivilce, leke ve çilleri taşımıyacaksınız.

Sebebini soruyorsunuz?

Söyleyeyim. **Krem METAMORFOZ** çıkmıştır.

Krem METAMORFOZ'la leke ve çiller gider, yok olur.

Sivilceler tedavi edilir. Cild yumuşar ve insan gençleşir.

Krem METAMORFOZ her yerde arayınız.

ADEMİ İKTİDAR

ve bel gevşekliğine karşı

HORMOBIN

Her eczanede bulunur. P. K. 1253. Reçete ile satılır.

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN Necati

Yedir

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını minimlerine mutlaka yediriniz. Taklitlerini almayınız.

Bahçekapı Salih Necati

GRİPİN

BAŞ, DİŞ, NEZLE, GRİP

Nevralji, Kırıklık Romatizma ve Bütün Ağrılarınızı Derhal Keser. İcabında üç Kaşe Alabilirsiniz.

Taklitlerinden sakınınız.

BİR HAKİKAT

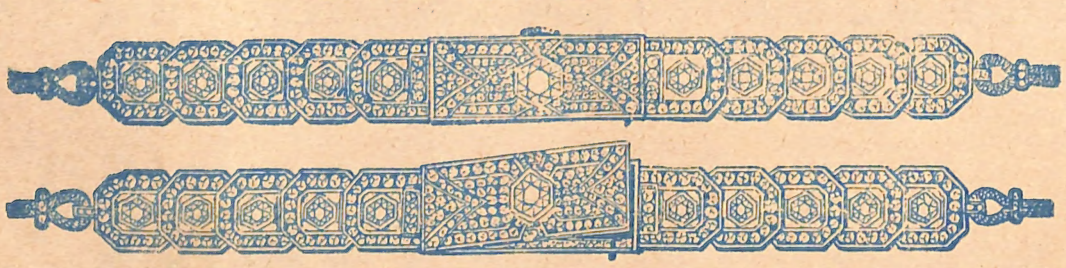

Pırlantalı ve elmaslı saatlerin bütün hakikî evsafı meşhuru âlem olan **SİNGER** saatlerinde toplanmıştır. Dünya şiar Saat alacağınız zaman tereddütsüz **SİNGER** saati almanız ve saatin üzerindeki SİNGER markasına, müessesemizin adresine dikkat etmeniz lâzımdır. Satışımız peşindir. Emsalleri gibi 15 sene garantilidir.

ADRES: SİNGER SAATLERİ Mağazası — İstanbul - Eminönü No. 8

Ankara acentası: Seyfullah ve Necib Kardeş, Bankalar 39

TARİHTEN ÇİZGİLER

HANIMLARIN KAYIK YARIŞLARİ

(İktibas hakkı mahfuzdur)

Vapurdakiler — Vallahi bir gayret etseler bizi bile geçecekler! Maşallar hanımlara!
Hanımlar — Ne o birden gevşedin?
» — Yok canım vapurdakileri şaşırtmak için yapıyorum!
» — Ha gayret hemşire.. biz hepsini geçiyoruz..

FAZLA ŞİŞMANLIĞA KARŞI

RADYOKARBON

TABLETLERİ

Mide ve barsakların muntazam çalışmasını temin eder.

Bütün eczanelerde bulunur.

Umumi Neşriyat Müdürü: E. R. Uzman. Basıldığı yer: Ahmet Sait Matbaası